

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619010086
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8619010086.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.09.2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 3T/13/2019 zo dňa 03.06.2019 výrok o treste u obžalovaného Q. S..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému Q. S. - nar. XX.XX.XXXX vo W., bytom W., V.
J. č. XXXX/XX,

u k l a d á

podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, k/ a § 38 ods. 3, 5 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona sa pre účely výkonu trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 3T/13/2019 zo dňa 03.06.2019 boli obžalovaní Q. S. a ml. Q. R. boli uznaní vinnými zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 os. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.10.2018 v čase okolo 23.30 hod. pri mäsiarni s názvom Mäso-Eso na Ul. Konštantínovej v Stropkove smerom na Námestie SNP v Stropkove po predchádzajúcej vzájomnej dohode a za účelom získania rastliny konope (Cannabis) naprv Q. S. chytil X. P. za vetrovku a vtiahol ho do podchodu, kde od neho pýtal rastlinu konope (Cannabis), pričom ako ho stále držal za vetrovku, pribehol k nim ml. Q. R., chytil X. P. za ruku a so slovami „čo sa s ním bavíš“, odzipsoval mu predné vrecko na ľavej strane vetrovky, z ktorého vybral igelitový sáčok, v ktorom bola jedna papierová bankovka v sume 10,- € a sušené vrcholky rastliny konope (Cannabis), pričom následne ho Q. S. pustil a obaja odišli z miesta preč,

za čo im bol

obž. Q. S. podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, k/, § 38 ods. 3, 5 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 a 1 roka, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a

obž. ml. Q. R. podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1, § 36 písm. l/, k/, § 38 ods. 3 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 20 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný Q. S. ihneď po jeho vyhlásení, dôvody ktorého odvolaciemu súdu nepredložil.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

V prvom rade odvolací súd posudzoval, či procesný postup konajúceho súdu je v súlade so zákonom a teda napadnuté rozhodnutie má v ňom svoj zákonný podklad. Po preskúmaní obsahu predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že konajúci súd vykonal hlavné pojednávanie za dodržania zákonných podmienok, keď ho vykonal pri zachovaní lehoty na prípravu všetkým procesným stranám, obžalovaným bolo umožnené vyjadriť sa ku skutku kladenému im obžalobou za vinu, pričom obaja obžalovaní po predpísanom poučení vyhlásili, že sú vinní zo spáchania žalovaného skutku a po zákonom procesnom postupe konajúci súd prijal ich vyhlásenia. Taktiež obžalovaným bolo umožnené vyjadriť sa aj k vykonaným dôkazom, navrhnúť vykonanie dôkazov, či predniesť záverečnú reč a posledné slovo. Obžalovaný síce nebol zastúpený obhajcom, ktorý by reálne uplatňoval jeho práva na obhajobu, avšak z doteraz zistených skutočností neplynie, aby toto jeho právo bolo porušené.

Odvolanie zo strany obžalovaného nebolo špecifikované, pričom v priebehu hlavného pojednávania obžalovaný Q. S. bol poučený aj o neodvolateľnosti vyhlásenia a nenapadnuteľnosti rozsudku odvolaním vo vzťahu k vyhlásenej vine a k prijatiu viny obž. Q. S. v zmysle § 257 ods. 5 Tr. poriadku. Toto zistenie malo vplyv na rozsah preskúmania napadnutého rozsudku iba v obmedzenej časti a to vo výroku o treste, keďže podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku obžalovaný môže napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Vo vzťahu k výroku o treste konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami predpísanými Tr. poriadkom, preto obsah týchto dôkazov mohol tvoriť podklad pre rozhodnutie o ukladaní trestu.

Konajúci súd obžalovanému Q. S. priznal poľahčujúcu okolnosť a to, že sa k spáchanému trestnému činu priznal a oľutoval ho, čo zodpovedá ustanoveniu § 36 písm. l/ Tr. zákona. Taktiež mu priznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k/ Tr. zákona a to, že dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, pretože poškodený sa sám vyjadril, že obaja obžalovaní mu spoločne vrátili sumu 10,- eur. Predchádzajúce odsúdenie konajúci súd nevyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona z dôvodu, že toto odsúdenie zohľadnil pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona. S takýmto hodnotením poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa stotožnil aj odvolací súd a považuje ho za správne.

Pri prevahe poľahčujúcich okolností správne postupoval konajúci súd, ak použil zmierňovacie ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona a znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu z 8 rokov na 6 rokov 4 mesiace, keďže za prerokovaný zločin lúpeže zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na 3 roky až 8 rokov.

Správne postupoval konajúci súd, ak pristúpil k aplikácii ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona, keďže z odpisu registra trestov a z pripojeného spisu konajúceho súdu sp. zn. 1T/36/2016 je zrejmé, že obžalovaný Q. S. bol rozsudkom tohto súdu pod sp. zn. 1T/36/2016 zo dňa 19.06.2018 uznaný vinným

zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaného dňa 15.12.2015, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného počas skúšobnej doby a s uložením obmedzenia nepríbližiť sa k poškodenému a nezdržiavať sa v mieste jeho obydľia. Pre aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona totiž postačuje ak páchatel, ktorému sa ukladá trest za zločin bol pred jeho spáchaním právoplatne uznaný vinným za iný zločin, čím je splnená zákonná podmienka „opätovne spáchal zločin“. V takom prípade sa potom zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu a ustanovenie odseku 4 sa nepoužije.

Pre daný prípad to znamená, že po úprave hornej hranice trestnej sadzby na 6 rokov 4 mesiace, ktorá zodpovedá zákonnému ustanoveniu § 38 ods. 3 Tr. zákona, bolo potrebné určiť dolnú hranicu trestnej sadzby za použitia sprísňovacieho ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona. Na tomto mieste si dovoľuje odvolací súd poznamenať, že zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby konajúci súd nesprávne stanovil zo základnej trestnej sadzby na 5 rokov 6 mesiacov, pretože pri určení dolnej hranice nevychádzal zo zníženej hornej hranice trestnej sadzby. Inak povedané, ak sa aplikujú pri ukladaní trestu odňatia slobody ustanovenia § 38 ods. 3 a 5 Tr. zákona, je potrebné najprv znížiť hornú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona a z takto upravenej trestnej sadzby určiť podľa pravidla stanoveného v § 38 ods. 5 Tr. zákona zvýšenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Z upravenej trestnej sadzby 3 roky až 6 rokov 4 mesiace je dolnou hranicou sadzba 4 roky 8 mesiacov, pretože podľa § 38 ods. 8 sa za základ výpočtu považuje rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby a týmto rozdielom je 3 roky 4 mesiace, čo je 40 mesiacov, a teda za zvýšenie o polovicu sa rozumie zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o 20 mesiacov, čo je 1 rok 8 mesiacov.

Z uvedeného teda plynie, že obžalovanému mal byť ukladaný trest odňatia slobody v rozpätí od 4 rokov 8 mesiacov do 6 rokov 4 mesiacov. I keď je trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 6 mesiacov uložený v zákonnej sadzbe, odvolací súd usúdil, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného Q. S. o vine zo skutku uvedenom v obžalobe je vhodné znížiť mu trest na dolnú hranicu trestnej sadzby, berúc do úvahy aj skutočnosť, že vzhľadom na toto odsúdenie obžalovaného by malo dôjsť k nariadeniu uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov vo veci konajúceho súdu pod sp. zn. 1T/36/2016. Je evidentné, že obžalovaný nedodržava právne normy, o čom svedčí aj páchanie priestupkov po spáchaní prerokúvaného zločinu, hoci je v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, v rámci ktorého spáchal aj prerokúvaný zločin, avšak následky spojené s protiprávnym konaním, ktoré boli minimálne a zároveň aj odstránené, a tiež priznanie viny obžalovaným bolo potrebné zohľadniť pri výmere trestu, ktorý by mal byť inak podstatne prísnejším. Zníženie dolnej hranice trestnej sadzby, ktorú konajúci súd nesprávne určil, a vyhlásenie viny obžalovaného boli tým impulzom, ktoré viedli odvolací súd k úvahe o zmiernení trestu u obžalovaného.

Na podklade podaného odvolania obžalovaným vo svoj prospech z dôvodov vyššie rozvedených odvolací súd zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku v napadnutom rozsudku iba výrok o treste u obžalovaného Q. S. a na podklade správne zisteného skutkového stavu konajúcim súdom vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému Q. S. uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov 8 mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin a ani iný nebol.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok na podklade odvolania obžalovaného v jeho prospech.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.